XXI. évf. 1934 június 6. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz.

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4.

Felelős kiadó: DRENYOVSZKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 15., II emelet 25.

A misszió erőforrása.

Aki a misszióval törődni kezd, az a „lelki frontra" érkezik el. Az ördög közelében mindig erős a harc, ott nincsen nyugalmi állapot. Ezt tapasztalták azok is, akik résztvettek a jeruzsálemi missziói konferencián. A mohamedánok ördögi fondorlata a konferenciával szemben is érezhető volt. De érzik e „frontlázat" mindazok, akik valóságban is kilépnek a misszió területére. Ahol Istenről bizonyságot tesznek, ott mindig sorompóba lép a sötétség hatalma. Ezért a küzdelemhez erő kell. Honnan vesszük ezt? Keletindiában súlyos járvány tizedelte meg a pogány falvakat. Ezrek hullottak el, csupán egy keresztyén falu maradt érintetlen. Ekkor egy hatalmas pogány magához hivatta a varázsló papnőt s tornyot igért bálványistenének, ha a betegséget áthajtja a keresztyénekre. Az éj idején borzalmas látványt nyújtó menet indult meg a varázsnő vezetésével. Az őrjöngő, eltorzított ábrázattal, kimeredt szemekkel üvöltözve haladt az élen. Ezalatt a maroknyi keresztyén nyáj imádkozva, Krisztusra tekintve töltötte az éjszakát. A menet egyszerre megállt. Csend lett. „Nézzétek," — kiáltotta a papnő: „ott áll Isten, az ő Krisztusuk kiterjesztett kezekkel, óvja az övéit, mint a pásztor a nyáját! Ó hatalmas Isten, nem tudok tovább menni. Ha tovább megyek, meghalok".

Mint a missziói gyülekezetnek, nekünk is azt kell tenni, amit annak a parányi indiai nyájnak. Elfordulni minden emberitől és Arra tekinteni, akitől jön minden áldás; hitünk fejedelmére: Jézusra.

De mi az az erő és honnan van, ami az emberi szíveket meghódítja? A misszióban mindig azt hallani, hogy Jézus új gondolattal áldott meg minket. Ő új társadatmi rendet teremtett, amelyben minden embernek egyformák a jogai. Ahol Jézus hatása megjelenik, ott az emberek testvérekké lesznek. Széttörnek az indiai kasztok, felszabadulnak a néger rabszolgák és felnyilnak Kelet börtönei, a nő egyenrangú embertársa lesz a férfiúnak. — Sok igazság van ebben, de mi azt gondoljuk, hogy ha minket Jézushoz csak egy új gondolat fűzne, az gyenge kötelék lenne. Akkor őrá is csak úgy tekintenénk, mint egy Kolumbuszra, akinek a felfedezését ha tudomásul vesszük is, különösebben nem hat meg. Mi köt minket örökké Jézushoz? Önfeláldozó szeretete. Ha emberi viszonylatból szabad a példát venni: az édesanyát sem a gondolataiért szeretjük, hanem mert életét kockáztatta érettünk,

gyermekekért. Ezért van neki hatalma rajtunk. Jézus a legnagyobb árat fizette érettem, hogy én éljek. Ezsaiás 53, 4—6.

Ha ezt elfogadjuk, embertársainkhoz való viszonyunknak is mássá kell lennie. Miért idegesítenek még minket emberek? Mert mi magunk vagyunk még messze Istentől. Mert mi állunk messze Istentől, azért babonásak a négerek, ezért élnek a hinduk a kasztok bilincseiben. Egy kínai egyszer így szólt: Mi az ősökhöz és a szellemekhez fohászkodunk, mert a nagy Istenhez tulon-túl tisztátalanok vagyunk.

S miért nem tudunk közelebb jutni Istenhez? Mert a bünök súlya nyom vissza. Minél tovább nyom minket egy megbocsátatlan bűn, annál nehezebb lesz és annál több hatalma van rajtunk. Ezért van minden vallás tele kisérletekkel a bűn alóli szabadulásra. Ebbe az elkeseredett kisérletezésbe hangzik bele az evangélium szava már az ótestamentumból: „És Ő megsebesíttetett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünk büntetése rajta van s az ő sebeivel gyógyulánk meg". Csak ezért tudott rajtunk segíteni Jézus, mert önmagán nem segített, mert a világ gyűlöletét magára vette. Mert mi ezt tudjuk, érezzük, de leginkább hisszük, azért van Őneki hatalma, joga a mi életünkön. Aki egyszer Jézust a kereszten látta, az nem tud tőle többet megválni. Megpróbáljuk őt elfelejteni, de ő annyira bevési önmagát a mi igazságismeretünkbe, hogy onnan kitörülni már nem tudjuk. Jézus így, ilyen uton nyerte meg és nyeri meg még ma is a lelkeket. Ebből az a tanuság a mi számunkra, hogy mi sem nyerhetünk meg másképen lelkeket Jézus számára, mint ahogy Ő nyert meg minket: tudniillik, hogy a „megfeszített Jézus" helyet nyer az ő lelkükben is. Egy indiai misszionárius egyszer megkérdezte Gandhit! „Mit tegyünk, hogy a keresztyénség otthont találjon Indiában." Gandhi rövid válasza ez volt: „Ti keresztyének, misszionáriusok és a többiek, éljetek Krisztus szerint s akkor India nem tud veletek szembeszállni".

Igaza volt! Minden erő forrása az az út, melyen a Mester járt. Ma is csak ez az út vezet keresztül a világ országain, amin járhatunk és ez a: keskeny út. A Mester utja az erő utja s ezért is ez a misszió utja. *Danhauser László.*

Christananda körutjának terve. Jún. 3. Bpest, Luther-Otthon. D. u. 5 óra Kelenföld; 1/27: Bethánia. — Jún. 4. Cegléd; 5. e.: Gyula; 6: Békéscsaba; 7: Csorvás; 8: Tótkomlós, vagy Szeged; 9: Tótkomlós, vagy Orosháza; 10: Szarvas; 11: Mezőtur; 12: Bpest, Üllői ut 1/26 kor; 13: Kölesd; 14: Pécs; 15: Dombóvár; 16: Nagykanizsa; 17: d. e. Szombathely, d. u. Celldömölk; 18: Sopron; 19: Győr; 20: Megszállt Komárom; 21: Szabad Komárom; 22: Bpest. — Tervben vannak még: Gödöllő, Hatvan, Székesfehérvár, Salgótarján, Ózd, Nyiregyháza, Szolnok, Kiskőrös, Diákkonferencia Tahi stb.

A jövő missziójának üzenete.

Wolf Lajos ceglédi lelkész előadása jubileumi missziói esténken.

„Nem rejtethetik el a hegyen épített város" — mondotta Jézus, hogy ezzel kifejezze tanítványainak a keresztyén ember életének szánt nagy méltóságot. De elmondotta ezt a mi örök otthonunkról, mennyei hajlékunkról is.

Milyen fájó lélekkel valljuk be: Sokszor elrejtetett a mi szemünk elől a boldog város. Vagy azért, mert mi elfeledtünk fölfelé tekinteni, vagy azért, mert az életgondok gomolygó fellege borította el előlünk.

De ma, — láttuk a várost. Ragyogó nap tündökölt fölöttünk, Isten áldó jóságának napja, melyben a mi Misszióegyesületünknek küldött fényt, világosságot. Most láttuk az örök, hegyreépített várost, mely felé a történelemben maig is megszámlálhatatlan ember serege vonul. És úgy tele lett a szívünk boldog örömmel, imádságban kicsorduló hálaadással.

Szívünkbe zárjuk a drága múlt emlékét és konferenciánk befejezéséhez közeledve belenézünk a jövőbe, hogy meglássuk és lelkünk meghallja:

Mi a jövő missziójának üzenete?

Először is ezt a változatlan parancsot küldi üzenetül a jövő missziója: *menjetek.*

Nekünk küldi, akik egy pillanatra leültünk Isten lábai elé, hogy hálás lélekkel tekintsünk a múltba. Mi riasztana vissza minket attól, hogy csakugyan elindúljunk? Az-e, hogy a keresztyénség missziója nem hatolt el még teljesen a világ széléig? Hitünk hódító és világmeggyőző erejének kicsinyhitü alábecsülése? Vigyázzunk, hogy kishitüsködésünkben minket, keresztyéneket meg ne szégyenítsenek a pogányok, akik meg vannak győződve arról, hogy a keresztyénség hódító lelki hatalom. Egy jelenkori hindu mondotta a következőket: Két dolog felől bizonyos vagyok, egy felől nem. Bizonyos vagyok abban, hogy én nem leszek keresztyén. Nem tudom, a fiam az lesz-e, de hogy az unokám már keresztyén lesz, azt teljes bizonyossággal tudom. — Éppen azért, mert a pogány világ, mely találkozásra jutott a keresztyénséggel, ily nagy hatalomnak tartja a keresztyén missziót, azért kell nekünk *mennünk.* Mi lett volna a keresztyénséggel, ha Pál és apostoltársai azt a kényelmes álláspontot választották volna, hogy csak egyoldalúan töltsék be Krisztus missziói parancsát, ha prédikálták volna az evangéliumot, de nem mentek volna folyton, föltartóztathatatlanúl!

A jövő missziójának másik üzenetét kifejezi Jézusnak e szava: *„Minden népeket"* tegyünk tanítványokká.

Sajátságosnak és figyelemre méltónak találom, hogy Jézus mindaddig, míg tanítványaival járt, az egyes lélek gondját figyelte, Izráel elveszett juhairól szólt, — és a missziói utasításban egyszerre az egyes emberek helyébe a *népeket* iktatja. Nem azt mondja: térítsétek meg a váltság után sóvárgó embereket, hanem azt mondja: tegyétek tanítványokká a népeket. És ebben a misszió munkájának kettős jelentőségét látom. Először azt, hogy a munka útján csakugyan elhatoljon a világ végéig, de nem zárhatom el magamat annak világos meglátása elől, hogy a „minden népek" közé tartozik a mi népünk is, a mi magyar népünk. Hogy nem „keresztyén nép" még, tudjuk. Hogy missziói munkára itthon is szükség van, mindannyiunk előtt világos. A saját népünk keresztyénné tevésének missziói munkájában legelsőbbrendű eszköz a pogánymisszió. Nemcsak egyes emberek állnak távol itthon a keresztyénségtől, hanem egész társadalmi osztályok. Másutt is. Ezt tudjuk. Belmissziói munkánkkal sok módot keresünk és találtunk is arra, mellyel sok embert vissza tudtunk vezetni az egyházhoz. De, mint mindannyian látjuk, sokszor fájón panaszoljuk, a legnehezebb a munkája az egyháznak, és eddig legkevesebb sikerrel járó kisérlete az ú. n. 4 ik rend, a széleskörű munkástáboroknak megnyerése. Nem érdekli, amit az egyház hirdet. Az a véleményem, nincs más mód és célravezetőbb eszköz e kérdésnél, mint a pogány misszió eredményeinek bemutatása. Annak a missziói munkának ismertetése, mely, — ha valahol a pogányok közt diadalra jutott, vagy jut, nemcsak hívő lélekkel tudja megajándékozni a pogány szolga, munkás, vagy rabszolga embereket és osztályokat, hanem földi életkörülményeit is megjavítja, embersorba emeli, megajándékozza a legdrágábbal: testvérévé teszi eddigi el-

nyomóját. Ennek hirdetése széles körökben nyitott fülekre talál. Ennek a munkának meglátása nem ellenszenvet, csak hálás szeretetet ébreszthet Krisztus egyháza iránt és a mi népünk keresztyénnétételéhez vezet közelebb.

A jövő missziója azt is üzeni, hogy hagyjunk föl már egyszer azzal a téves felfogással, mintha csak *speciális* keresztyén hivatás volna, melynek teljesítése csak azokra vár, akik a misszionárius pályájára indulnak.

Jézus Urunk szava: „Menjetek!" nemcsak egy-két tanítványnak szólt, hanem kivétel nélkül mindenkinek, aki mellette állt és szerette őt. A keresztyénség azért is hódított oly hatalmas, bámulatos erővel, mert benne mindenki Krisztus elhívott misszionáriusának érezte és tudta magát. A misszió munkaterületein a hosszú évszázadok alatt voltak kiemelkedő misszionáriusok, akiknek nevét megörökítette az egyháztörténelem. Nem minden keresztyén misszionárius neve emelkedett ki egyformán. De tévedés volna azt hinni, hogy a misszió hősei magukban lettek nagyokká. A számottevők élete mögött ott állt a névtelen, igénytelen imádkozók és munkálkodók megszámlálhatatlan serege, akik magukat semmiknek vallották, és így álltak a számottevők mögé, hogy előállhasson a missziót végzők táborának 100 as, 10.000-es, 1.000.000-s száma. Mindannyian misszionáriusok vagyunk akkor is, ha igénytelen az erőnk, de a vezetők mögött számot jelentünk.

A jövő missziója azt üzeni, hogy mi ne csak ünnepeken lássuk meg a hegyen épített dícső otthonunkat, hanem gondoskodjunk magunk is arról, hogy az el ne rejtethessék. Legyen erősen épített város az egyházunk, már a földön is, legyen boldogságot kináló otthon.

Boldogabb népek boldogabb egyházában volt alkalmam látni, miképpen lehet az egyház otthon már e földön a misszió segítségével. Mert misszijának kiküldött és hazavárható gyermekei vannak. Földi otthonunk akkor is otthon, ha a házastársak telepszenek meg benne. De igazi otthonná csak akkor lesz, amikor megjelenik benne a gyermek. Aki elmegy és akit haza lehet várni. Micsoda öröm a karácsony ünnepén, a születésnapon, vagy más ünnepi alkalommal a gyermeket hazavárni. Milyen más a szülő ragyogó szeme, milyen más a lelke az otthonnak, ha beletér a gyermek! — A jövő missziója nekünk, magyar evangélikusoknak e szép napon azt üzeni, hogy egyházunk akkor lesz igazán boldog, ha megszületik missziójában a növekvő, — hivatása utjára induló, — és hazatérő gyermek.

Ha most búcsúzásul megint föltekintünk Istenhez, az áldás és hatalom Istenéhez, akkor ragyogjon föl az örök otthon, a hegyre épített város és biztasson, hogy mi, hűséges engedelmességgel segítsük hozzá a világot a mi erőnkkel is ahhoz, hogy *minden* nép, *minden* gyermek hazataláljon.

Missziói negyedóra.

Bevezető ének: Bár szent tüzed lánggal lobogna, Ki értünk halni kész valál, És minden szív Feléd dobogna, Vallván: Te vagy Úr és Király! Már felfellobban tiszta lángja Itt ott, kelet, nyugat felől, Feléd, óh Isten szent Bárányа, Pünkösdi szent örömjelül. —

Ujítsd, hevítsd, világosítsd meg A földön mind a sok pogányt! Jelentsd magad minden népnek Megváltó Úr s Király gyanánt. Hogy mingen ember térdet hajtson A nagy királyi szék előtt És zengjen ének minden ajkon A Báránynak, dicsérve Őt. (Dallam: Mily nagy az Úr kegyelmessége.)

A kezdő imában hálát adunk, hogy összejöhettünk s kérjük, hogy ma különösen tudjunk figyelni és a szívünkben jelentkező indításoknak engedni; hisz a nyári vakáció előtti utolsó órán vagyunk.

Ige: Máté 25, 14—30. A példázatot felolvasás után a gyermekek emlékezetből elmondják.

Kérdések: Miben hasonlít a mi mostani óránk a példázathoz? 1. Mi is bucsuzás előtt állunk. 2. Hozzánk is akar szólni az Úr. 3. Miránk is biz valamit

az Ő munkájából. 4. Mi is fogunk újból találkozni s akkor be kell számolnunk sáfárságunkról, hogy mit tettünk a közben lefolyt idő alatt azzal. amit az Úrtól kaptunk.

Történet: Egy megszállt területen levő nagyobb városban történt. A magyar ev. vasárnapi iskola utolsó órája volt ép, a nagy vakáció előtt. A talentumokkal való sáfárságról szólt az Ige. Abban a vasárnapi iskolában szoktak a gyermekek adakozni a külmisszióra. Felvetődött a kérdés: Ki szeretne a nyáron sáfárkodni? Persze sokan vállalkoztak. A jelentkezők, mindegyik egyformán, 1—1 koronát kaptak. Ez az ottani pénz. Ezt kellett nekik forgatniok: mindegyiknek a maga leleménye, tehetsége és alkalma szerint. Volt nagy tanakodás. Hisz őszszel mindegyiknek be kellett számolni, hogy mennyit szerzett!

A vakáció, mint rendesen, most is hamar elmult. Jött a beszámolás ideje. Mindenki izgalommal várta az első összejövetelt. — Sugárzó arccal állt elő az egyik. 25 K-t olvasott le. Hogyan szerezte? Az 1 K-n rajzpapirt vett, abból kis bibliai jelzőket festett, amit azután a rokonságban eladott. — Egy másik leányka 20 K-t keresett hasonló módon; de bevallotta, hogy apuka segített neki, mert ő nem tud olyan ügyesen festeni. Az ő jelzői Pestre kerültek, mert ő ott nyaralt. A jelzők mind elfogytak. — A gyermekek nagyobb része 5 K-t, valaki csak 3 K-t hozott. De még ez is jobban megtöbbszörözte a tálentumot, mint az, aki a példázatban 5-öt kapott. — A sáfárkodásban egy öreg vasárnapi iskolás is részt vett. A mindennapi iskolából már rég kimaradt, de a vasárnapiba azután is eljárt. Ez igen leleményesen csinált. Egy szeretetvendégségen, kölcsön vett fogasokból, ruhatárt állított fel s a begyült összeget mind a misszióra adta. — Egyetlenegy volt, aki csak egy K-t tett le azért, mert nem tudott vele mit kezdeni. Hogy restelte!!!

Indítások. Ki tudna még más ötleteket? Mint tudnánk szerezni 1 P-n, 50, vagy 20 filléren kétszer, háromszor annyit a pogánygyermekek számára? — Ha akad vállalkozó, s van rá fedezet, akkor próbáljuk meg a dolgot kellő körültekintéssel! Ahol nincs is lehetőség a példa követésére, vessük be a tanulságot azzal, hogy majd ősszel beszámolunk nekik, hogy a mi magyar Gyermekszövetségeinkben és iskoláinkban akadt-e olyan hely, ahol ezt a sáfárkodást megpróbálták és milyen eredménnyel. A vezetőket természetesen kérjük, hogy igyekezzenek a sáfárkodás gondolatát bevezetni. Ahol az említett példa követése sikerül, onnét szeptemberben értesítést kérünk az eredményről a Missziói Lapok szerkesztősége címére.

Aranymondás: Lukács 24, 46: Boldog az a szolga, akit az ő Ura, mikor hazajő, ily munkában talál.

A záróimában imádkozzunk azért, hogy a nyári hónapokban se feledkezzünk meg a misszióról: imádságban és a misszióra, bélyegekre szóló pénz félretevésében.

Záróének: Jer, dicsérjük Istent, — vagy Halleluja 123. „Már érik a buza, de nincs arató. Kis gyermeki kéz, ha akarna, se jó Dolgozni a szent aratásban. — Dolgozni imával azért mi tudunk, S filléreket adni, ha kéri Urunk; Számít ez a szent aratásban.

Gáncs Aladár.

„Mindenki, aki az egyetlen okot,

t. i. a hazai egyházunkat át- meg átható hitetlenséget el nem akarja ismerni, más és más okkal igyekszik megnyugtatni lelkiismeretét, ha az vádlóként lép fel amiatt, hogy Jézus utolsó parancsát, a missziói parancsot nem teljesítjük. Az egyik azt mondja: ! elég pogány van köztünk, térítsük meg először azokat! A másik azt számítgatja: mennyi nyomort lehetne azon milliókkal itthon enyhíteni, melyek évenként a pogányokhoz vándorolnak! De az első azért még meg sem kisérlette valamely pogány lelkületü ismerősének a megtérítését; a másik pedig bizonyára egy hajszálat sem mozdított meg a hazai nyomor enyhítése érdekében.“ (Scholtz Ödön vezércikkéből a Külmisszió c. folyóirat 1900. évi 1. számából.)

Adjunk hálát!

1. Hogy a külmisszió itthoni frontjának építésével egyházunk egészének javát szolgálhatjuk, mert az Ur missziói parancsának teljesítése megnyítja szemünket és szívünket az itthoni nagy feladatok számára.

2. Gyermekszövetségünk négy újabb csapattestjéért — Borjád, Hatvan, Lulla, Meszlen, — s azért, hogy a sáfárság gondolatának bevitelével a nyáron is tudjuk foglalkoztatni a gyermekek lelkét.

3. A nyári hónapok előtt lezáródó munkaévért s hogy a pihenési idő alatt újabb meglátásokkal mélyíthet és tisztíthat az Úr.

Imádkozzunk!

1. Christanandáért, júniusi körútjáért, hogy harmadszori látogatása is sok új barátot szerezzen a missziónak és sok lélekhez vihesse el a királyi mennyegzőre szóló meghívót.

2. Apostagi konferenciánk előkészületeiért s hogy azon minél többen tudjunk résztvenni aug. 14—16. napjain.

3. Finn testvéreink missziói munkájáért, amely minket 50 évvel megelőzve szintén most üli hálaünnepét, 75 éves jubileumát.

A misszióról való megemlékezésre szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. A június 12. i megemlékezés alapigéjét a régi Külmisszió c. folyóiratunk 1896. jún. 31.-i 1. számából vesszük: 2. Zsolt. 8. E köré az Ige köré csoportosul Handmann R. lipcsei missziói esperes cikke e címen: „Segítsetek nekünk! Isten akarja!"

HIREK.

Lapunk legközelebbi száma július 15-én jelenik meg!

J. NELSON CHRISTANANDA, a narancssárga ruhájáról emlékezetes **hindu bennszülött ev. lelkész, harmadszor jön hazánkba.** Egész júniusban nálunk marad. **Meghívására jelentkezéseket jún. 5 ig elfogadunk.** Az időpontra nézve óhajokat szívesen veszünk, de a körút kiadós kihasználása szempontjából mindenütt vállalni kell azt a napot, amelyet az Ev. Élet és **Harangszó legközelebbi számaiban található utirend feltüntet.** A meghívó gyülekezetek, egyesületek Christananda és tolmácsa ellátását és **az offertórium átadását vállalják. — Jelentkezés:** Gáncs Aladár titkár: Bpest VI., Hermina ut 35/d. címen.

Június 12 én az egyetemes egyház imatermében: Üllői ut 24. lesz Christanandával missziói esténk. Kezdet 1/2**6-kor.** Hívjunk minél többeket! — **A nagy evangelizáló összejövetel** ref. testvéreinkkel közös rendezésben jún. 22.-re van tervben a Zeneakadémián. Közelebbit és véglegeset **az egyházi lapokban s a jún. 12.-i órán.**

Jubileumi sorozatunk V. előadóestje május 8-án volt. Dr. Csia Sándor MÁV. főorvos, a Ref. Külmissziói Szövetség alelnöke beszélt „A mohamedán misszió és mi magyarok" címmel. 300 millió mohamedánból 36 millió között még egyáltalán nem folyik ker. munka. Ez a misszió a legnehezebb. Mindössze 100.000 re teszik a megtért mohamedánokat. Súlyosbítja a helyzetet, hogy ők maguk is misszionálnak és még a pogány missziót is befolyásolják; mert ahol ők megjelennek, ott a pogányok közti misszió is jóval nehezebb. Számunkra a török misszió a legfontosabb, mert a magyarok abban a kiváltságban vannak, hogy a törökök egy néphez sincsenek annyi bizalommal. A rokonság mellett a földrajzi fekvés is reánk táblázza a török misszió elkötelezését. A részletek során Döbrössy Lajos, künn élő török misszionárius, ref. lelkész munkájából kaptunk levelek nyomán eleven képeket. — Dr. Jánossy Lajos komáromi lelkész Márk 16-ból és Máté 28-ból vette az áldozócsütörtök előestéjére oly alkalmas missziói Igéket. Jézusnak joga van mindannyiunk szolgálatára. Az Ő igényét megosztott szívvel ki nem elégíthetjük. Nem az a kérdés, hogy mi akarjuk-e a missziót. Abból a tényből kell kiindulni, hogy Ő akarja. Enélkül nem misszió a misszió s nem egyház az egyház. Igazán csak az az

egyház folytathat missziót, amely hisz Jézus jelenlétében s nem csupán a Reá való emlékezésből él. A kereszteség azért fontos a térítés munkájában, mert ezzel az isteni oldalra kerül a keresztyén élet hangsúlya. A misszió legfőbb parancsolója egyszersmind annak legfőbb végrehajtója. — A női csoport óráján Mokry Eszter ismertette a Lipcsei Miszszió női szövetségének újabb körlevelét. A női csoport legközelebbi összejövetele jún. 12-én d. u. 4 órakor lesz. — Jubileumi előadássorozatunk jún. 12.-i programmja Christananda látogatása folytán megváltozik. De csak annyiban, hogy a júniusra kitűzött előadás a finn misszióról, júliusban kerül sorra; viszont a júliusra kitűzött ismertetés Christananda munkájáról legjobb elintézést nyer azzal, hogy magát Christanandát fogjuk hallani jún. 12-én este ½6-kor.

A reformátusokkal 1931-ben megalakított Közös Missziói Bizottságunk 3 év után május 8-án tartotta első ülését. Több határkérdés és közös terv megbeszélése sikerült. Így tervben van Kunszt Irén életrajzának, missziói tárgyú perforált gyermekképeknek, missziói filmnek közös kiadása. A Ref. Külmissziói Szövetség lapunk olvasóinak a Hajnalt 1.50 P előfizetési díj helyett 1 P-ért adja s az előfizetés közvetését a mi pénztárunk is vállalja. Igaz testvéri együttérzéssel folyt le az ülés s abban a tudatban, hogy közös munkát csak akkor tudunk áldással végezni, ha viszont kölcsönösen megbecsüljük egymást a saját szorosabb megbizatásunk hűséges szolgálatában. Az ülést közös imádkozás fejezte be és az az óhaj, hogy ezentúl sürübben találkozzunk.

Ózdon április 28—29-én volt külmissziói nap. A gyülekezet minden rétegét átjárhatta a misszió Urának üzenete. Belák Sándor, Gáncs Aladár és Szabó József szolgált előadásával. A leánykör külmissziói kézimunkaórákat kezd s bevezeti a maga adakozásának rendszeressé tételére a bélyeg-rendszert.

Christananda szép szózatot intézett egyházunkhoz. Olvasható az Ev. Életben. Június 2-án érkezik. Szolgálatát Bpesten kezdi. Részletes műsor lapunk 2. oldalán.

Békéscsabán a Nőegylet május 2.-i külmissziói összejövetelén Virágh Jenő bpesti ker. missziói lelkész előadása volt a programm nevezetes pontja.

Szarvason áldozócsütörtökön Szabó József győri püspöki másodlelkész beszélt vallásos estén az ó templomot egészen megtöltő hatalmas hallgatóság előtt.

Bpesten a fasori templomban pünkösd másnapján volt külmissziói istentisztelet. Cselekedetek 2, 36—39. alapján Gáncs Aladár beszélt a pünkösdi ünnepről, mint a misszió nagykövetéről. Az offertórium 44 P volt.

Németh Károly elnökünk több üdvözletet küldött a Lipcsei Misszió nagy ünnepélyéről. Ellátogatott Berlinbe, ahol kihallgatáson volt Müller birodalmi püspöknél.

Vetített képeink körútja a mult számunkban közölt programm szerint fejeződött be. Új hely volt a Budapest Deák-téri elemi fiú- és leányiskola, ahol több, mint 12 P folyt be. Mélyebb nyomot hagyott a képek bemutatása a Várban és Kelenföldön. Mindenik helyen titkárunk tartott előadást; a Várban 2 alkalommal is. Mindkét helyen elhatározták, hogy havonként egy bibliaórát szentelnek állandóan a külmissziónra és bevezetik ősszel a Gyermekszövetségi munkát. — A vetített képek útja szép sikerrel járt s meggyőzött arról bennünket, hogy évente lehetőleg kétszer kell köröznünk missziói képeket. A lemezeket Németh Károly, elnökünk május 21-én vitte vissza Lipcsébe.

Gyermekszövetségi csapataink száma 23-ra emelkedett: 1131 taggal. *Borjádon* 35 tag Farkas Zoltán kölesdi lelkész ujján. *Hatvanban* Sztehló Gábor missziói lelkész kezdeményezésére Piska Magda vezetésével 15 tag. *Lullán* Spissák Henrik levitatanító vezetésével 24 tag. *Meszlenben* Rácz Sándor lelkész alakította meg a szövetséget 34 taggal. Több helyről: így Bükk, Bakonyszombathely, Lébény, Ózd, Ősagárd, Sopron jelentettek szaporulatot. A központi szövetség tagjainak a száma: 97. — Nagyon örülnénk, ha a Gyermekszövetségek vezetői közül többen részt tudnának venni *Apostagi konferenciánkon*, ahol ezt a munkát egy-egy előadás kapcsán behatóbb megbeszélés tárgyává óhajtjuk tenni.

A gyermekszövetségi vezetőket arra kérjük, hogy június 14-ig küldjenek jelentést a legújabb létszámról. A nyári szünet előtt a Kis Harangszó június 24.-i számában szeretnénk az első félévi toborzás eredményét közölni.

Református testvéregyesületünk örömében résztvettünk május 21-én, amikor lelkészét, Virágh Sándort iktatta be a külmisszió itthoni munkájára. Tit-

kárunk a napi Losung 73. Zsolt. 25. versével tolmácsolta egyesületünk áldáskívánását abban a tudatban, hogy minél jobban beigazolódik ref. testvéreinknél egy ilyen lelkészi szolgálat áldásainak nélkülözhetetlensége, annál buzdítóbban hathat az a mi munkánkra is.

Apostagi konferenciánk augusztus 14—16-ig lesz. *A tudnivalókat* és a részletes programmot *júl. 15.-i számunk ban hozzuk.* Az Ev. Élet és a Harangszó hasábjain már korábban.

Seigneur, francia ref. missziói lelkész május második felében körutat tartott a magyar ref. gyülekezetekben „Ha azt akarjátok, hogy az itthoni egyház megelevenedjék, akkor vegyétek fel munkátokba a külmissziót". Ezzel az üzenettel tért haza, amikor több éves külmissziói szolgálata után megint hazai egyháza körében készül a munka felvételére.

Krisztushívő Zsidóság címmel Dr. Földes Dezső bpesti ügyvédtől igen komoly s a nagy kérdésben igen eredeti és figyelemre méltó felfogást valló, szép könyv jelent meg. Ára: 2.60 P. Megrendelhető iratterjesztésünkben.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1934. évi április hó 21-től f. évi május hó 18-ig befolyt összegekről:

Tagdíjak: Molnár Gyula ev. lelkész Bakonyszombathely 4.— P, Kovalcsik Ilona diakonissza Miskolc 4.— P, Drenyovszky János ev. vallástanár Kispest 3.— P, Bárdy Ernő alesperes Mezőberény 5.— P.

Offertorium: Budapest-Kerepesi uti egyház (áldozócsütörtöki) 6.42 P, Mezőberényi I. ker. egyház 15.— P, Ozdi ápr. 28—29-i missziói nap alkalmával 33.— P.

Indiai missziói képek bemutatása alkalmával befolyt offertoriumok: Kiskőrös 10.— P, Salgótarján 5.— P, Tokaj 2.50 P, Miskolc 4.— P, Dombovár 1.88 P, Kispest 10.— P, Csákvár 5.84 P, Bpest Deák-téri evang. elemi iskola 12.48 P, Bpest-Várbeli 5.07 P, Bpest-Kelenföld 7.70 P.

Budapest—Angyalföldi Luther Szövetség április 8.-i szeretetvendégségről 15.— P. — Dr. Ihmels Károly lipcsei missziói igazgató f. évi február hó 4 én a soproni ev. gyülekezetben tartott előadásának offertoriuma 70.60 P.

Adományok: Bpesti evang. leánygimnázium Ifj. gyámintézet 10.— P, Bpesti angyalföldi Luther-Szövetség április hó 8-i szeretetvendégség alkalmával 20.— P, „Atom" 4.— P, özv. Sedlmayer Jánosné Bpest 3.— P, Makry Gyula Ózd 1.60 P, Dr. Szontagh Antal Bpest 1.— P.

A gyermekszövetségi adományok: Lébény 4.— P, Bpest-Angyalföld 3.20 P, Kispest 3.20 P, Ózd 4.— P, Tokaj —.80 P, Központi 6.— P, Bük 5.— P.

Perselygyűjtések: Ősagárdi evang. vasárnapi iskolások (I—IV. oszt.) 3.— P, Ózdi női Luther-Szövetség bibliaórái 6.— P, Tokaji egyház bibliaórái 2.50 P, Miskolci Palóczy utcai vasárnapi iskolások 3.50 P, Bpesti Üllői uti imaházban 1934. május hó 8-án tartott külmissziói bibliaóra 5.30 P, Evang. Konfirmáltak egyesülete Pestszentlőrinc —.80 P, Ev. konfirmandusok Levél 5.— P, Kréth Sarolta Szekszárd 2.50 P.

Előfizetések a „Missziói Lapok"-ra: Lingsch Pál Bpest 1.— P, Molnár Gyula lelkész Bszombathely 1.— P, özv. Sedlmayer Jánosné Bpest 2.— P

Szeretettel kérem a tagokat és a hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni szíveskedjenek, mily címen: offertórium, gyűjtés vagy adomány címén könyvelendő el a küldött összeg. Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1934. évi május hó 22 én. *Broschkó G. Adolf pénztáros*
Csekkszámla száma 16.188. IV., Deák tér 4. I. 1. sz.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.